

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: Kéziratok és szakkérdések ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11.
:: II. emelet 213.) fogad el. ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HO KÖZEPÉN.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT—(FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

:: Verantwortlicher Redakteur: ::
Dr Emil Unger.

:: Adminisztration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Rendelet az 1937. évi általános halászati tilalmi idő megállapítása tárgyában. — Pontytenyésztési és értékesítési lehetőségek a közeli Keleten. *Techet Róbert.* — Ujdonságok — Vegyesek. — Társulatok — Egyesületek. — Árjegyzések — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Verordnung der allgemeinen Schonzeit. — Möglichkeiten für Karpfenzucht und Karpfenverwertung im nahen Osten. — Gesellschaften und Vereine. — Neuigkeiten. — Fischpreise. — Annoncen.

M. kir. földművelésügyi miniszter.
65.800/1937. szám.

VI. B. 2.

Valamennyi vármegye alispánjának, törvényhatósági joggal felruházott város polgármesterének és Budapest székesfőváros polgármesterének.

Értesítem ^{Alispán}Polgármester urat, hogy az 1925. évi XLIII. t. c.

10. §-ában gyökerező jogomnál fogva az 1937. évi általános halászati tilalmat az ország összes nyíltvizeire elrendelem, és annak tartamát f. évi április hó 20.-ától május 31-ig terjedő 6 hétben állapítom meg. Ezen idő alatt nyíltvizből halat fogni nem szabad.

E rendelkezésem alól kivételt képez: a Duna, Ipoly, Sajó, Hernád, Tisza, Holt-Tisza, Túr folyóknak és egyéb kisebb vízfolyásoknak a magyar-csehszlovák országhatárt képező szakasza, melyekre vonatkozólag az általános halászati tilalmi idő a magyar királyság és csehszlovák köztársaság között létrejött egyezmény alapján április hó 1-től május hó 30-ig fog tartani.

Valamely vízfolyásnak országhatárt képező szakasza alatt azon folyómedret kell érteni, ahol a két ország közötti határvonal a vízfolyás közép vagy sodorvonalára esik.

Az országhatárt képező vízfolyásnak teljesen magyar területre eső, — és szabályozási művekkel a földemertől elválasztott, mellékágai fenti rendelkezés alá nem esnek és ezeken az általános halászati tilalmat április 20-tól május 31-ig terjedő időben kell megtartani.

Kivételt képez továbbá az első bekezdésben elrendelt tilalom alól:

1. a Dráva, Mura, a dunai és tiszai Holtágak, Fekete- és Fehér Kőrösök és egyéb kisebb vízfolyásoknak a magyar-jugo-

Tárgy: Az 1937. évi általános halászati tilalmi idő megállapítása. —

sláv és magyar-román határt alkotó szakasza, melyekre nézve az általános halászati tilalmat, teljes egészében felfüggesztem,

2. a Velencei tó, melyre vonatkozólag az általános halászati tilalmat azzal a megszorítással fűggesztem fel, hogy az általános halászati tilalmi idő alatt kizárólag csak síkvízen húzóhálóval és nyeles horoggal szabad halászni. Minden más halászati mód tilos.

3. a Ferenc-csatorna, melyre nézve az általános halászati tilalmat teljes egészében felfüggesztem,

4. a Balaton, melyre vonatkozó üzemtervszerű halászati tilalom április hó 1-től 30-ig tart.

A sebes- és szivárványos pisztrángra vonatkozólag a halászati törvények végrehajtása tárgyában kiadott 9500/1926. számú rendeletem 21. §-ában elrendelt tilalmi idő van érvényben.

Felhívom ^{Alispán}Polgármester urat, hogy fentiekrol a hatáskörébe

tartozó halászati társulatokat, az illetékes főszolgabírákat, valamint a halászat ellenőrzésére hivatott összes közegeket haladéktalanul értesítse.

Budapest, 1937. március 22-én.

A miniszter rendeletéből:

Péchy s. k.
miniszteri osztályfőnök.

Pontytenyésztési és értékesítési lehetőségek a közeli Keleten.

Írta: *Techet Róbert.*

(Folytatás.)

Nagyon meglepődtem és nem akartam hinni a szemimnek, midőn a szép márnákat megláttam, ugyanis nem voltam elkészülve arra, hogy ezen a meleg vidéken (ottlétemkor 50° körüli hőmérséklet volt) a mi középvízi márnánkkal találkozunk. Kérdőzködésemre megtudtam,

hogy a palesztinai Hule tóból is nagy mennyiségben kerülnek leginkább egy kg-os példányok piacra. Sőt Palesztinában jelentékeny mennyiségű, a Tigris és Eufráttól származó, 15—20 kg-os márnát árusítanak, ezen értesülésemet megerősítette egy osztrák származású bagdadi régész-tudós is, akinek állítása szerint a Tigrisben a 25, sőt a 30 kg-ot is elérik a nálunk legfeljebb 4-5 kg-ra megnövedő márnák.

A legfeltűnőbbnek azonban azt találtam, hogy itt és Palesztinában tóban fordul elő a márna. Igaz, hogy a Homsí tavon még nyáron is 7—8 m³ víz folyik át másodpercenként és a palesztinai Hule tavon is átfolyik a Jordán, így eléggé fölfrissül a tavak vize.

A kisebb patakokban a nagyszámú teknősökön kívül csak keszegféléket láttam.

Tekintettel a mienknél sokkal magasabb (40—50°) hőmérsékletre, halastavakat csak ott ajánlatos létesíteni, ahol az utánpótlás állandóan biztosítva van, mert különben a 7—8 hónapi állandó szárazságban teljesen kiapadnának a tavak. Ezek figyelembevételével klimatikus szempontokból az ország északi részén a Libanontól nyugatra a Földközi-tenger mentén elterülő, a tenger színénél alig 10—20 m-rel magasabban fekvő területek a legalkalmasabbak pontyos tógazdaságok létesítésére. Itt ugyanis mindig hűvösebb a levegő s így a víz hőmérséklete is, mint az ország belsejében. Az itt végzett állóvíz hőmérsékletek 22—26° C között mozogtak a víz felszínétől 30—50 cm. mélységben mérve. Megfelelő és elegendő víz is van ezen a vidéken, amennyiben több olyan patak szeli keresztül, melyeknek másodpercenkénti vízhozománya a legnagyobb szárazságban is megközelelti a 2 m³-t. Nagyon előnyösek a közlekedési viszonyok is, mert egyrészt rendelkezésre áll a tenger, másrészt elsőrangú országút vezet végig a tengerparton egészen Palesztina belsejébe. A távolság Tripoli és Haifa között mindössze 230 km. Másodsorban a Libanon és az Antilibanon között elterülő átlag 12—20 km. széles, 50—60 km. hosszú és 800—900 m-nyire a tenger felett fekvő völgy, illetőleg fensík, jöhet figyelembe halastavak létesítése céljából. Itt a Libanon keleti és az Antilibanon nyugati lábánál több bővizű, (másodpercenként 1000 liter és ezen felüli vízhozammal) forrás fakad, melyek hőmérséklete 18—25° C közt változik. A völgy aránylagos magas fekvése miatt soha sincsenek túlnagy meleggek, úgy, hogy a párolgás alig több, mint nálunk. Télen viszont nem fagynak be a tavak, mert a minimális hőmérséklet is 0 fok felett van. (2—5°). Az egyetlen hátrány a Palesztinába irányuló szállítási nehézségekben van. Bár létezik egy fogaskerekű vasút, de ez csak Bayrouthig vezet. Az országutak is elsőrangúak ugyan, de a Libanonon át igen nagy az emelkedés, így pl. Bayrouthtól 15 km.-es távolságon 1500 m. az emelkedés, ami 10 %-nak felel meg, de vannak szakaszok, ahol 20, sőt 25 %-ra is fölmeleg az emelkedés, úgy, hogy a halszállításra speciálisan megszerkesztett kocsikat, vagy tartányokat kellene igénybe venni.

Mindenesetre ezen terület fekszik legközelebb Palesztinához, ami nem megvetendő előnyt jelent, nem is szólva az igen kedvező klimatikus viszonyokról.

Harmadsorban a már említett Oronte folyó völgye jöhetne szóba, de csak nagyobb tavak létesítésére. Vannak ugyan Damaszkusz mellett is a célra alkalmas területek, de ezek jelentéktelenek és állandó víz sincsen elegendő. Az Oronte alsó folyása igen nagy völgyet alkot és a másodpercenkénti minimális 10 m³ nyári vízmennyiség is igen alkalmas volna. Miután azonban a vízkivétel igen drága, mert nagynyílású duzzasztókat kellene léte-

síteni, itt csak nagyobbszabású, legalább 1000—1500 kat. holdnyi tógazdaságok létesítése lenne rentábilis. A melleg azonban itt igen nagy (otlétemkor 45—50° körül járt), mert legjobban van kitéve a keleti, sivatagi száraz szeleknek, s így az utánpótlásra tekintélyes vízmennyiségekre lenne szükség. A magas hőmérséklet miatt legalább 2.5—3.00 m. átlagos vízmélységet kell a tavakban tartani, ami igen megrágtja a létesítési költséget. Az a körülmény, hogy Haifaig a legrövidebb távolság is 500 km, megindokolja azon véleményemet, hogy ez a vidék, a víz minőségétől és mennyiségétől eltekintve, a legkevésbé alkalmas halastavak létesítésére, ezzel szemben azonban megjegyzem, hogy a földárak itt igen alacsonyak.

Megjegyezni kívánom, hogy az összes helyeken az altalaj sárga, illetőleg vöröses agyag.

Végül még a szállítási és tenyésztési kísérletekről óhajtok néhány sorban beszámolni. Cikkem elején említettem, hogy néhány év óta rendszeres élőpontyszállítás folyik Európából Palesztinába, mégpedig Triesztig vasúton, onnan pedig hajón.

Mielőtt ez a nagyobb mérvű rendszeres szállítás megkezdődött volna, egy bécsi cég kísérletképen 1930. év február havában egy egyszerű gömbölyű 120 lit. űrtartalmú fakádban 12 drb. 1.6 kg átlagsúlyú háromnyaras pontyot és 8 drb. 0.30 kg átlagsúlyú compót, összesen tehát 21.6 kg halat indított útnak Palesztinába. A halak egy nagyobb jugoszláv tógazdaságból kerültek a bécsi kereskedő tartányaiba és innen a fenti kádba, amely Bécsből Triesztig vasúton, innen pedig hajón jutott Palesztinába. A kádban egy porlasztó volt elhelyezve, amely egy oxigénpalackkal volt összekötve, sajnos a szállítmány kísérője nem lévén eléggé járatos az oxigén adagolásában, túlsokat adott belőle a halaknak és így a hajóút harmadik napján időelőtt elfogyott az oxigén. Ennek következménye volt, hogy 6 drb ponty és 9 drb compó elpusztult, a többi azonban épen és egészségesen megérkezett hatnapi hajóút után új hazájába. Itt halastó híján egy 6×6 m. nagyságú, 2 m. mély betonmedencébe kerültek és kereken 5 hónapig maradtak benne. Ezen idő alatt mindenféle konyhai hulladékkal lettek a halak etetve és az 1.6 kg-os pontyok öt hónap alatt meghíztak 3.5—4.0 kg-ra. A compókból szerencsés véletlen folytán a megmaradt 2 drb közül az egyik ikrás, a másik pedig tejes volt és a legnagyobb meglepetésre a betonmedencében leívtak, az ivadék az év végére 6 dekára nőtt meg.

Ezen próbaszállítás februárban történt és dacára a szállítási útvonal déli, melegebb fekvésének, sikerült a szállítást jég nélkül, csupán oxigénnel a minimális költségekkel lebonyolítani. A kísérlet által bizonyítást nyert, hogy kellő gondnal eljárva a téli hónapokban minden nehézség nélkül elszállítható nagyobb mennyiségű élőpontynak a szállítása is. Azóta a bécsi cég tényleg rendszeresen szállít is novembertől kezdve tavaszig élőpontyokat a palesztinai piacokra még pedig nemcsak Jugoszláviából, hanem Magyarországból is.

Hogy pedig a mi nemes, gyorsnövésű pontyunk meg is marad és szaporodik, az ottani sokkal melegebb klímában, azt a fenti eseten kívül az azóta végzett különböző kísérletek is bizonyították. Így pl. egy 3/4 kat. holdnyi átlag 0.60—0.70 mély kis tóba március elején 6 drb 1.7 kg ivarérett ponty lett kihelyezve és állandóan figyelve. Ezek a halak március 20-án leívtak és az ivadék július 1-ig etetés nélkül 20 dekára nőtt meg. Július 1-én a tó le lett halászva és a benne levő 1200 drb. ivadék egy nagyobb tóba áthelyezve. Megjegyzem, hogy

ezen kis tó vize annyira sós volt, hogy mezőgazdasági öntözés céljára teljesen használhatatlan volt, a pontyok azonban nagyon jól érezték magukat benne.

Amint látjuk tehát, nemcsak hogy megmaradt a mi nemes pontyunk, hanem azonnal alkalmazkodott is az ottani melegebb klímához, ugyanis mivel ott már márciusban olyan meleg volt, mint nálunk májusban, a halak már márciusban leívtak és július 1-ére már tekintélyes nagyságot értek el utódaik.

A tavak építésénél és kezelésénél figyelembe kell venni az ottani klimatikus viszonyokat; az etetési időszak pl. 7-8 hónapig tart, szemben a mi 4-5 hónapunkkal; telelőkre abban az értelemben, mint nálunk, szükség nincsen, csupán néhány raktártóra, hiszen a tavak sohasem fagnak be és bármikor a szükségletnek megfelelően lecsapolhatók. Ennek következtében már a tervezésnél az egyes tavak beosztásánál elsősorban a piaci szükségletre kell tekintettel lenni és lehetőleg anynyi tavat csinálni, hogy a fő piaci szezonban minden hónapra jusson egy-egy tó, amely képes ellátni a lecsapolást követő hónap piaci szükségletét. Így csak annyi raktármedencére lesz szükség, mint amennyi egy tó halmennyiségének kockázat nélkül való elraktározására kell, alapul persze a legnagyobb tavat kell venni.

A takarmányozás szempontjából a tengerin és árpán kívül elsősorban a ciroknak egy válfaja, az u. n. durrah jöhet figyelembe, ezt óriási mennyiségekben termelik és ára a tengeri áránál olcsóbb. Nagy előnye, hogy mindenütt elegendő mennyiségben kapható és így nem kell messziről szállítani.

A munkabérek általában véve igen alacsonyak, csupán a mesteremberek drágábbak, bár ezek bére sem haladja meg a mieinkét.

A termelési lehetőségek a kedvezőbb klíma folytán kihasználható 7-8 hónapig tartó etetési időny miatt, miként az eddigi kísérletek is igazolták, elsőrangúak. Ha még figyelembe vesszük, hogy az olcsó munkabérek következtében a regieköltségeket a minimálisra lehet redukálni, úgy leszögezhető, hogy Syriában 1 kg ponty előállításának költségei jelentősen alatta maradnak a mi termelési költségeinknek.

Figyelembe véve ezen kedvező körülményeket, továbbá azt a tényt, hogy a ponty értékesítési lehetőségei Palesztinában hónapról-hónapra javulnak, nem lesz meglepő, ha arról értesülünk, hogy Syriában elsőrangú modern pontyos tógazdaságokat létesítenek. (Vége).

UJDONSÁGOK — VEGYESEK.

Hajózás és halászat.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Közismert s nemcsak nálunk, hanem külföldi szaklapokban is meg-megújuló panasz tárgya a halászatnak a vízi forgalomból eredő károsodása. Legutóbb angol folyóiratban írtak a parti halászat jövedelmezőségének erős csökkenéséről, amit a mindegyre élénkítő motoros hajóforgalommal, a víz elolajosodásával s egyéb, a közlekedéssel összefüggő körülménnyel hoznak okozati összefüggésbe.

Nálunk még nem öltött a vízforgalom, főleg a sport olyan „ijesztő“ méreteket, hogy a tolyami és balatoni halászat egész éven át szenvedné ennek káros visszahatását, de annyit már kénytelenek vagyunk saját tapasztalataink alapján is megállapítani, hogy a nyári hónapokban bizony mindig nehezebb lesz eredményesen halászni a kereskedelmi és sporthajók, gőzhajók, motorosok, vitorlások egyre sűrűbb forgalma következtében.

Jól emlékszem, hogy a huszas évek elején még úgyszólván a tíz újjunkon tudtuk elszámolni a balatoni magancsónakokat, s Borbély Károly főhalászmesterünk név szerint tudta minden hajó gazdáját, a vitorlásokét is beleértve. Manapság pedig a siófoki révkapitányság közel 3000 csónakot tart nyilván, (de mennyi úszik még nyilvántartáson kívül!) s a Balatonon keresztül-kasul

cikázó motorhajók száma is jóval meghaladja a százat. A vitorlászajók is megtízszerezték a számukat tizenöt esztendő óta, hiszen már vitorlás (Yacht-) klubjaink száma is ötre emelkedett. Míg a háború előtt csak a füredi Kir. Magyar Yacht-Klub és a Kesztihelyi Csónakázó- és Vitorlászegylet, ma már ezeken kívül a Balatoni Yacht-Klub, a Hungária és a Tihanyi Yacht-Klub is szép számú vitorlást bocsát vízre minden tavasszal.

A Balaton minden barátja igaz örömmel látja a vízijárműveknek ezt az egyre elevenebb mozgalmát, mert minden újabb hajó a balatoni kultúrának, magyar tengerünk vendégforgalmának, más szóval gazdasági fellendülésének előmozdítója, de viszont az is tagadhatatlan, hogy a halászat üzeme egyre fokozódó kárát látja a vízi élet, a hajózás és fürdőzés élénkítő ütemének. Amikor azonban a halfogási statisztika világánál erre az el nem utasítható megállapításra jutunk, evvel csak egy okozati összefüggést világítunk meg és távol állunk attól, hogy ellenségesen álljunk szembe az idegenforgalom gazdasági szempontból felette kívánatos propagandájával.

A nyári Balaton minden újabb vendégében eggyel több halfogyasztót szeretnénk üdvözölni, tehát nyilvánvaló, hogy a balatoni halfgazdaságnak érdekében áll az idegenforgalom fellendülése. Annál sajnálatosabb azonban, hogy a fokozódó igényeknek csökkenő halkanálát a kényszerű velejárója, mert minél több lesz a fürdővendég, annál nehezebb lesz a halat hálóba keríteni.

Különösen a nappali halászatra van hátrányos befolyással a vízijárművek ide-oda cikázása, amely a halakat szerteszét zargatja és legjavát a menedéket kínáló hínármezők felé tereli. A legutolsó nyár tapasztalatai szerint a nappali halászat nyári időben már csak ez okból sem kecséget az üzemműködéseket lényegesen meghaladó fogási eredménnyel. Ugyanez lehet a magyarázata annak is, hogy a horgászok számai és újabb százai is kevesebb szákmánnyal kellett, hogy beérjék az elmúlt nyáron, mint korábbi időkben.

De van egy másik, szintén a vízijárművek gyors szaporodásával összefüggő akadálya is a nyári halászat eredményességének. Ez már azonban nemcsak a nappali, hanem az egyébként hasznathajó több éjjeli halászatnak is ártalmára van, t. i. a magánhajók s különösképpen a vitorlások lehorgonyzása a Balaton nyílt vizében, távol a kőmólókkal védett kikötőktől. Mindig több és több balatoni villatulajdonos tesz szert csónakra, motorcsónakra vagy vitorlásra és ezeket a saját telkük előtt kötik ki, vagy vízbe vert dúcokhoz vagy — ami még rosszabb — a parttól 50—100, sőt néha 200 méternyire lehorgonyzott bójákhoz. Mint-hogy a halászat nyáron csakis a mély vízből kiindulva a part irányába történhetik, s épen a legfontosabb mozzanat, a zsákmány markolása a sekély parti vízben, ú. n. lábrahúzással játszódik le: könnyen érthető, hogy ezek a hajókikötő-dúcok és bójás horgonyok, amelyek száma a déli parton ma már igazán légió, útjába esnek a csapató halászoknak. Hogy ezen valamiképpen segíteni, a magánhajók kikötését valami csoportosítással vagy hajómenhely-építéssel rendszabályozni kell, ezt még a legfelfogultabb sportemberek is belátják, csak a megoldás módzatai tekintetében nincs még teljes egyetértés.

Épp így szabályozást igényel a vízmélységeket jelölő táblás dúcok kérdése is, mert most már ezek is annyira elszaporodtak a déli partvonalon, hogy a halászmesterek már valóban keresve keresik azt a tanyát, ahol ilyen tilalomfák nem kerülnek a háló útjába.

A fürdőélet fejlődésével, amely minden balatoni embernek, minden balatoni vállalatnak és intézménynek elsőrendű érdeke, ilyen, a haltermelést korlátozó, a szerszámjártást akadályozó körülmények járnak tehát karöltve. Nem csoda ezután, hogy panasza panaszra halmozódik a halellátás elégtelensége miatt, amiért legkönnyebb persze a halásztársaságot tenni felelőssé, holott nyilvánvaló, hogy ez utóbbinak semmi sem volna kívánatosabb, mint az, ha olyan eredménnyel termelhetné nyáron is a fogást, pontyot s egyéb nemes halat, hogy minden igényt, mely a balatoni vendégforgalom legáhitottabb mérvű fellendülésével karöltve jelentkezhetik, maradék nélkül tudjon kielégíteni.

* *

A balatoni sporthorgászat körül támadt vita során annak a véleménynek adtam kifejezést, hogy a nyári halfogások úgy a halászat, mint a horgászat eszközeivel első sorban azért csökkentek, mert a növekvő idegenforgalommal velejáró sűrűbb hajóközlekedés, meg a mind elevenebb sport- és fürdőélet riasztja, „zargatja“ a halakat. Hozzátettem azonban, hogy mindamellét sem a halászatnak, sem a horgászatnak nem kívánom, hogy a gyönyörű lendülettel megindult balatoni idegenforgalom megbénuljon vagy visszafeljődjön.

A „Sporthorgászat“ márciusi számában a lap szerkesztője reflektál a „HALÁSZAT“-ban megjelent cikkemre, s noha bevezetőben majdnem szó szerint idézi fenti megjegyzésemet, sőt örömmel állapítja meg, hogy „L. maga sem kívánja az idegenforgalom

megszűnését, fejtegetése további során mégis — valami érthetetlen logikai bakugrással — vádat emel ellenem „az ország nemzetgazdaságát intéző körök” előtt, hogy én „Halál az idegenforgalomra!” csatakiáltással rohanok ki az idegenforgalom ellen.

A polemianak ez a módszere, kapcsolatban azzal a tapasztalattal, hogy a „Sporthorgászat” nem csinál skrupulust abból, hogy a hozzá felkérésére beküldött cikket önkényesen megkurjtassa és értelemzavaró sajtóhibákkal közölje, felment engem attól, hogy evvel a mindenek, csak jóhiszeműnek nem minősíthető váddal szemben cáfolattal éljek és ezt a cáfolatot a „Sporthorgászat” c. lapban kívánjam közzétetni.

En megelégszem azzal, hogy továbbra is a „haltermelők és halkiskereskedők hivatalos lapjában,” ahogy a „Sporthorgászat” szerkesztője a „Halászat”-ot minősíti, kérjek publicitást a Szerkesztőség és szerény nézetem szerint a magyar halászat munkásait és barátait érdeklő írásaimnak.

Igen tisztelt Szerkesztő úrnak készséges híve

Dr. Lukács Károly.

Az 1937. évi mezőgazdasági kiállítás halászlásati csoportja.

Még alig múlt el a tél, az emberek még fázósan hunyorgtak a felhők közt bujkáló napra, de az országos mezőgazdasági kiállítás máris megnyitotta kapuit, hogy rövid 5-6 napos életével hirdesse egy újabb magyar tavasz megérkezését. A magyar mezőgazdaság ez öt napos seregszemléje bizalmat önt a bizalmatlanokba, ragyogó bizonyítékát szolgáltatja életrevalóságunknak, feltárja nagyszerű, a külföld által is elismert értékeinket és bebizonyítja, hogy a gazdasági élet számos területén tudunk nagyot és maradandót alkotni. Eppen ezért minden mezőgazdasági kiállítás egy hatalmas és öntudatos lépést jelent a jobb jövőnk felé.

A mezőgazdasági kiállítás minden évben megújuló caleidoscopszerű változatos képében egy színes, meleg foltot jelent a halászlás romantikus külsővel bíró náddal fedett öreg pavillonja, mely tartalmával — az aquariumokban uszkáló ezüstvértű halakkal, — az idén is nagy tömeget vonzott az épület belsejébe.

A halászlásati kiállítást mint mindig, úgy most is az Országos Halászlási Egyesület rendezte, az Országos Halászlási Felügyelőség támogatásával. De míg a kiállítás tavaly versenyszerű díjazással volt egybekötve, addig ez az idén, — megfelelő jelentkezés hiányában, — elmaradt. Eppen ezért a kiállítók száma a tavalyihoz képest csökkent. A kiállított anyag szépsége és nemessége azonban a tavalyit is elérte, sőt bizonyos téren további fejlődést is tudott felmutatni. Különösen áll ez a soproni m. kir. Fegyintézet pisztángos tógazdasága által kiállított egy, két, három és négy nyaras szivárványos és sebes pisztáng anyagra, melynek szépsége a legszigorúbb kritikát is kiállította volna.

A pontyos tógazdaságok közül elsősorban a Magyar Tógazdaságok r. t. bemutatóját kell felemlítenünk, amelyben a hortobágyi, mórchelyi és bicskei tógazdaságok ponty, süllő-compó és harcsa anyaga szerepelt nagy sikerrel. A hortobágyi tógazdaság ezüstpikkelyű, és a mórchelyi tógazdaság tükrös pontyainak főkeletes arányait nagy élvezettel szemlélte úgy a közönség szakértő, mint nem szakértő része.

Hasonlóan szép és nemes pontyanyagot mutatott be a Magyar-Német Mezőgazdasági r. t. mesztgyői tógazdasága is, amely egy, két, három éves anyaggal szerepelt a kiállításon. A bemutatott halanyag mielőtt folytatása volt a tavalyi kiállításon az Országos Halászlási Egyesület díját nyert meglepően szép anyagnak.

Külön említést érdemel, hogy úgy a Magyar Tógazdaságok r. t., mint a mesztgyői tógazdaság anyaga kifogástalan állapotban, töretlen testtel és úszókkal érkezett a kiállításra, ami csak a legkörülményesebb gondokkal végzett szállítással volt lehetséges.

A pontyos tógazdaságok között szerepelt még a gödöllői tógazdaság is, amely két és három nyaras, valamint anyapontyokat mutatott be a kiállításon.

Nagy anyagi áldozattal, izléses keretben mutatta be Illik Viktor halászmeister nyíltvízi bérleteiről származó 33 féle dunai halat. A háttér egy 8 m² nagyságú halászlási tárgyú olajfestmény díszítette. Az áldozatteljes élénk bemutató jó alkalmat szolgáltatott a halbarátoknak, hogy eddig ismeretlen halfajtákkal ismeretséget kössenek.

A pavillon fő tartó oszlopa körül elhelyezett nagy tálalón nagyon izléses formában Zimmer Ferencz r. t. mutatta be a Balaton halkincseit; a világhíres balatoni fogast és a többi halakat; ipari terményeit; a hallisztet és a garda és szélhajtó kűsz pikkelyeiből készült nemes gyöngyessenciát a l'Essence d'Orient-t.

A kiállítás külső képeinek, belső tartalmának és sokoldalúságának kialakításához nagyban hozzájárult: a Major János vaskereskedő cég által bemutatott horgászfelszerelési kiállítás, mely izlésségein kívül anyagbőségével is feltűnt; a Rózsavölgyi

r. t. cég tanító irányzatú kiállítása, mely három külön táblán a három féle horgászlási mód legmegfelelelőbb eszközeit (bot, zsinog, horog, úszó stb.) mutatta be, és végül Adám Miksa r. t. cég, amely nagymennyiségű hálóanyagával izléses és stílusos köntösbe öltöztette a pavillon belsejét és bejárati részét.

Az Országos Halászlási Felügyelőség gazdag háló modell gyűjteményével, a tógazdasági műtárgyakat, exportunkat és befogyasztásunkat stb. stb. bemutató táblázat és grafikon anyagát mutatta be a kiállításon.

Nem volna teljes a beszámoló, ha legalább pár szóval, a halászlási pavillon kérdéséről is nem érintenénk.

Az Országos Halászlási Felügyelőség és az Országos Halászlási Egyesület, mint a halászlási csoport eddigi rendezői, már régtől fogva sajnálattal érzik, hogy mily nehézségekkel kell megküzdeniük, hogy a halakon kívül az egyéb kiállítási anyagra is fel tudják hívni a közönség figyelmét. Régi tapasztalat ugyanis az, ha hal van kiállítva, a közönség minden más iránt csak futólag érdeklődik, mert a gyöngyöző vízben mozgó hal minden figyelmét magához láncolja. De ezenkívül, miután a látogatók részére fenntartott körjárda szűk és az aquariumok magasak, a képekben bemutatható anyag részére a falfelületnek csak az a része használható, mely oly magasan van, hogy állandó felfelé nézés és így nyakfájás nélkül át nem tekinthető.

Ha ezeket a hibákat ki akaránk küszöbölni és a halászlás nagy érdeklődésre számotartó anyagát korszerű formában akaránk bemutatni, úgy feltétlenül olyan épületre volna szükség, melyben több helység van; melyekből egyet teljesen az aquariumok, egy másikat a halászlási szerszámok, hálók, műtárgyak, tógazdaságok modelljei, és egy harmadikat a kiállítás változó anyaga foglalna el. Ilyen csoportosítás mellett, — biztosra vehetjük, — hogy a halászlási kérdések iránt amúgy is meglevő közfigyelmet még fokozhatnánk, amelyet megfelelő irányú és céltudatosan összeválogatott anyag bemutatása által a halászlás egyetemleges hasznára fordíthatnánk.

H.

TÁRSULATOK — EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászlási Egyesület f. évi március hó 18-án d. u. 1/2 6 órakor a m. kir. földművelésügyi minisztériumban választmányi ülést tartott, amelyen jelen voltak: Tomcsányi V. Pál elnöklele alatt, vitéz Báro Szurmay Sándor alelnök, Corchus Dezső, Corchus Zoltán, dr. Goszthonyi Mihály, dr. Iklódi Szabó János, dr. Lukács Károly, dr. Maucha Rezső, Nyáry János, Paluzsa László, Purgly Pál, Ribánszky József, dr. Schulmann Emil, dr. Unger Emil, id. Zimmer Ferenc választmányi tagok, vitéz Illésy Zoltán titkár, Hallósy Ferenc v. műszaki tanácsos és Németh Endre pénztáros.

Távolléteket kimentették: Antalffy György, Hirsch Géza, dr. Isgum Ádám és Kovács Vilmos.

Elnök üdvözli a megjelenteket és felkéri a titkárt a tárgysorozat ismertetésére:

Titkár jelentést tesz a legutóbbi választmányi ülés határozatainak végrehajtásáról és a folyóügyekről a következőkben:
1.) A hálóanyag drágulása miatt a külföldről behozott háló vámjának más tarifa tételszám alá sorolása tárgyában az egyesület a beadványt elkészítette és a m. kir. pénzügyminisztériumhoz f. hó 12-én elküldötte.

2.) A fővárosi halfogyasztási adóval kapcsolatban az általyi sülyök felemelése ellen Répássy alelnök úr Óméltósága vezetésével kiküldött ötös bizottság egy beadványt szerkesztett, amelyben az összes érvek felsoroltatnak az ügy érdekében.

Ezen beadvány egy példánya a m. kir. földművelésügyi minisztériumnak már be is küldetett, azonos példányai pedig a belügy és pénzügy miniszter urakhoz fognak beadatni. Az m. kir. haléltatani és szennyvíztisztító kísérleti állomás is megtette e beadványban foglaltakra észrevételeit és a kérdést általában kedvezően véleményezte.

A választmány elhatározza, hogy a hal fogyasztási adójának leszállítását a főváros polgármesterétől küldöttség útján fogja kérni. E küldöttség tagjai Tomcsányi V. Pál elnök vezetésével: id. Zimmer, Paluzsa, Corchus, vitéz Illésy.

3.) A jelölő bizottság javasolja, hogy a br. Biedermann és dr. Hoffmann Ede lemondásával megüresedett két választmányi tagsági hely ne töltsék be, mivel amúgy is marad 28 betöltött hely és a betöltés az általános tisztújításkor lenne időszerű.

A választmány e javaslatot elfogadja.

4.) A nemzetközi propagandabizottság, amely első ülését 3 éve Pozsonyban, a második ülését a következő évben Bécsben tartotta, a következő ülés helyéül Budapestet jelölte ki. Ezen ülésnek még a múlt év őszén kellett volna lennie, azonban elmaradt. Most Cerny professzor Bécsből megindította az összehívás iránti munkát és dr. Ungert levélben értesítette arról is, hogy időközben

Schweizöt is beszervezte, s ez idei ülésen a propaganda tárgyalás a pontyon kívül a pisztrangra is ki fog terjedni. Az ülés idejét Cerny április végére tervezi, és kívánatos, hogy abban a magánvállalatok, ne pedig a hivatalos szervek vigyék a főszerepet.

A választmány az ülések bizottságába kiküldi id. Zimmer, ifj. Zimmer, Paluzsa, Corchus, dr. Unger választmányi tagokat és a titkárt.

5.) Paluzsa László indítványozza, hogy a megüresedett egyesületi igazgatóság vitéz Illésy Zoltán titkárral töltsék be, egyesületi titkárrá pedig Hallóssy Ferenc kir. műszaki tanácsos választassák meg.

A választmány a javaslatot elfogadja és egyesületi igazgatóvá vitéz Illésy Zoltánt, titkárrá Hallóssy Ferencet megválasztja.

6.) id. Zimmer Ferenc választmányi tag írásban ad be indítványt az osztrák halpiacon az u. n. Marktreglung ellen, amelynek az a következménye, hogy a magas pontyárak miatt az ottani fogyasztás lecsökken, ezért nem tudjuk a kontingensnek felét sem exportálni. Másrészt az egységes halárak bevezetése a nagyobb magyar ponty áralkulására kedvezőtlen.

Paluzsa idevonatkozólag előadja, hogy az egységes pontyárak ellen a mi hivatalos köreink is felszólaltak. Ausztriában a kispontyárak a budapesti nagyponty árakhoz képest vannak megállapítva, és ez az osztrák termelők érdekét segíti elő, mert ők ugyanolyan árat kapnak a kis pontyért, mint mi az l. o. halért; Kérdés, hogy az osztrákok álláspontját megtudjuk-e változtatni, de mindent el kell követni, hogy a helyzet megváltozzék.

A választmány a javaslatot kiadja a megfelelő hivatalos körökhöz való juttatás végett az alanti bizottságnak: Paluzsa, Corchus, id. Zimmer, Illésy.

7.) id. Zimmer Ferenc választmányi tag úr beadványára a német contingens felosztása, továbbá a bel és külföldi pontyértékesítés rendezése tárgyában a választmány elhatározta, hogy azt a legközelebbi ülésén fogja tárgyalni, mivel az közvetlen az ülés előtt adatott be és így nem volt mód az indítványt áttanulmányozni.

8.) Németh Endre pénztáros jelentést tesz az 1936 évi zarszámadásról, amely 6818 P 41 f bevétellel és ugyanannyi kiadással rendben találtatott.

Az 1937. évi költségvetést a választmány 5400 pengő bevétellel és ugyanannyi kiadással jóváhagyja.

Ezzel az ülés befejeztetvén a jegyzőkönyv lezárattott.

Illésy.

Az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 18-án Budapesten a földművelésügyi minisztérium épületében tartotta rendes évi közgyűlését a tagok nagy részvétele mellett.

Elnökölt: Tomcsányi Vilmos Pal elnök, jegyzőkönyvvezető vitéz Illésy Zoltán igazgató.

1.) *Elnök:* üdvözlöm az egyesület szép számban megjelent tagjait és a t. vendégeket, s bejelentem, hogy egyrészt a f. évi március 10-re kitűzött közgyűlés nem volt határozatképes, másrészt, hogy a mai közgyűlés alapszabályaink értelmében a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes.

A jegyzőkönyv vezetésére felkérem az egyesület igazgatóját, annak hitelesítésére pedig Corchus Dezső és Schulmann Emil dr. tagtársakat.

Az ülés megkezdése előtt egy szomorú bejelentést teszek a t. közgyűlésnek: Az országos halászati egyesületnek 14 év óta ügyvezető titkára, illetve igazgatója: Fischer Frigyes miniszteri tanácsos ez év elején váratlanul meghalt. Az egyesületnek minden tagja és az összes halászok érzik az ő elmúltával, hogy benne a halászatnak lelkes és ügybuzgó támaszát veszítették el. Fischer Frigyes nagy tudással, szeretettel és odaadással foglalkozott a halászat ügyeivel. Ezért voltak az elhatározásai és cselekedetei, akár mint halászati felügyelő, akár mint az egyesület igazgatója végezte azokat, kifogástalanok, mert minden ténykedését a halászati ügyek iránti őszinte szeretet töltötte be. Ezt igazolja az a tény is, hogy az utolsó előadását, melyet közvetlen megbetegedése előtt tartott, ugyancsak a halászatnak szentelte.

A szeretetteljes méltatását a közgyűlés állva hallgatta végig és határozatilag kimondotta, hogy elhunyt nagyérdemű igazgatójának emlékéért jegyzőkönyvileg megörökíti, s erről özvegyét kivonattal értesíti.

2.) *Elnök.* Tudomására hozom a közgyűlésnek, hogy az egyesület választmányja f. hó 18-án tartott ülésén vitéz Illésy Zoltánt igazgatóvá, Hallóssy Ferencet pedig titkárrá választotta meg. Felkérem az igazgató urat évi jelentésének előterjesztésére.

3.) *Igazgató:*

Tisztelt Közgyűlés!

Visszapillantást vetve az elmúlt év gazdasági eseményeire, - főképp a haltermelés és halászat szempontjából, - megállapíthatjuk, hogy az értékesítési nehézségek, a melyek főleg hazánkra, mint halat exportáló országra rendkívüli fontossággal bírnak, nem sok enyhülést mutatnak, mert azok a szomszéd államok, amelyek halfeleslegünket felvehetnék, még mindig az önellátás elvét alkal-

mazzák és szűkre szabott kontingensekkel, magas vámokkal, az átvételi árak leszorításával nehezítik meg az eladást.

Az időjárás szerencsére elég kedvező volt, mert az általában felüli nedvesség úgy a haltermelést a tógazdaságokban, mint a halszaporodást a nyíltvizekben is kedvezően befolyásolta, a csapadék elég bő volt, aminek következtében a halastavak megtöltése és nyári vízutánpótlása körül az év folyamán semmi nehézség nem fordult elő, a folyóvizek pedig a tavaszi és nyári kisebb árvizek kedvező hatása illetve a kiöntések folytán az ivás és ivadéok fejlődés sikerét mozdították elő a hosszú évekig tartó kis vízállások és szárazság kedvezőtlen hatásának ellensúlyozásául.

A csapadékos napok száma a Dunántúlon, - de az ország többi részében is január-február hóban 15-16, májusban pedig 19 volt, de a nyár folyamán is 7-10 között ingadozott havonként.

A csapadék következményeként a Dunán február 5-10 között és március első harmadában vonult le egy-egy árhullám, azonkívül június elejétől augusztus közepéig 0 vízszin fölött 3 méteres vízállás volt, amely Budapesten június közepén +5 m magasságban kulminált.

A Tiszán január 25 - febr. 15, március 1-15, április 8-20 végül október 10 - november 20 között voltak + 4 méter körüli és azt meghaladó vízállások.

A hőmérsék sem mutatott túlságos kilengéseket; március hóban a havi közép 7-8°, májusban 17-18° C, júliusban 22-24, és augusztusban 18-20° között volt, a téli hideg sem állott be túlkorán, és késői tavaszi fagyok sem voltak. Az időjárási viszonyok elég kedvező alakulásának következményeképpen a múlt évben a halaszatosságok termésének áttelelése jól sikerült, sehol a befagyás vagy vízhiány miatti halpusztulás nem jelentkezett. A kihelyezés a halastavak megtöltésének kedvező lehetősége folytán jól sikerült, az ivás is rendben folyt le, mert késői fagyok nem jöttek. Ennek következménye, hogy az év végén nagyobb kínálat jelentkezett a pontyivadéokban.

A nyár folyamán is kedvezőnek volt mondható az időjárás a tógazdaságokra, mert vízhiány nem állott be és megfelelő meleg hőmérséklet mellett a halállomány jól növekedett, dacára annak, hogy a magas takarmányárak miatt túlfokozott etetést általában nem alkalmaztak.

Az őszi időjárásban sem volt szélsőséges kilengés és így a lehalászás kellő időben volt végezhető és végeredményben az átlagon felüli termést eredményezett. Halbetegség által okozott pusztulás a tavasz végén jelentkezett ugyan helyenként, de nem haladta meg az átlagos mértéket. Az elmúlt év elején az 1935. évi haltermés megmaradt része nehézség nélkül volt értékesíthető és a tavasz végén nagy kereslet indult meg és ez alkalommal főleg a nagyobb súlyú pontyokban volt hiány, a mi egyébként már több éve kísért, mert általában igen sok tógazdaságunk kis halat termel, e miatt most már túl nagy árkülömbőség is mutatkozik a nagy és kis ponty között. Ez okból megfontolásra kelene venni, hogy nem-e célszerű áttérni a nagyobb ponty termesztésére. A kielégítő terméseredmény és a még mindig fennforgó exportnehézségek következménye lett az, hogy a budapesti és más hazai piacokon a belföldi halárak túl alacsonyra süllyedtek éppen akkor, mikor más élelmiszerek drágultak. Így az ősszel eddig soha nem látott alacsony áron került eladásra a ponty a többi húsfélékhez képest. Ezen megfelelő propagandával lehetett volna segíteni, a mi sajnos, a múlt évben elmaradt. Azonban így is a belső fogyasztás emelkedése észlelhető, mert pl. a főváros fogyasztása az utóbbi 5 év alatt 16—17 ezer mázsa körül volt amely körülbelül 1,6 kg. évi fejadagnak felel meg. Az értékesítés általában a múlt évi lehalászás után igen nehezen indult meg és az év végén a haltermésnek még igen tekintélyes része maradt eladatlanul a tógazdák kezén. A halászatra káros pézsmapocok terjedése sajnos tovább tart, főleg a Dunántúlon, ahol az már a somogy megyei tógazdaságokban is jelentkezik. A Duna-Tisza közén még nem konstatálható a fellépése.

A múlt évben külföldre szállított hal mennyiség a statisztikai hivatal kimutatása szerint 18 mázsa harcsa (Ausztriába) és 10262 mázsa élő ponty volt.

Németország ebből 5192 mázsát vett fel, a 3500 mázsa normális contingens mennyiségét tehát a múlt évinél is jobban meghaladta.

Ausztriába 2810 mázsát szállítottunk ki. A múlt évihez képest a jelentékeny visszaesés oka az, hogy az ausztriai pontyárak túl magasok voltak és ennek következtében a kereslet visszaesett, s a szükséglet nagy részét az ottani tógazdaságok fedezték.

Anglia a múlt évvel közel egyező 1145 mázsa élő pontyot vitt ki tőlünk.

A szomszédos Csehország 500 m/m, Lengyelország mintegy 240 m/m halat vett fel; míg Romániába a halexport a múlt évben teljesen szünetelt.

A német exportnál különösen a szezon megindulával mutatkozó kedvező árak következtében a kontingens felosztása iránt úgy a kereskedők, mint a termelők részéről nagy érdeklődés mutatkozott. A felosztás eleinte az országos halászati egyesület múlt évi javaslata alapján az 1930. augusztus 1-től számított 3 évi szállítások aránya alapján történt, később az érdekeltek megmozdulására és azok különböző álláspontjait mérlegelve, a földművelésügyi miniszter akként döntött, hogy az év végén még megmaradó német kontingens mennyiség egyelőre a termelők között kerüljön felosztásra. Az exportnál a múlt év folyamán a prémium olasz, Lengyelország és Angliába exportált hal után 20 f., Romániai viszonylatban 15 fillér volt. A nyílt vízi halászatra elrendelt általános tilalmi időt a m. kir. földművelésügyi miniszter a halászbérlők nehéz helyzetének enyhítése érdekében a múlt évben két héttel megrövidítette, így a tilalom egyes kivételektől eltekintve, általában május 3—30.-ig tartott a nyílt vizeken.

A nyílt vízi halászatot érinti a csehszlovák határstatutum alapján az év végén életbeléptetett egyezmény is, mely a határvizeken az egységes halászati tilalmi időt és az éjjeli halászatot szabályozza. Ennek egyik rendelkezése az, hogy a két állam között kötött megállapodás szerint a magyar-cseh határvizeken a tilalom április 1-től május 31-ig tart ezentúl.

A nyílt vizek halállományának emelése érdekében a földművelésügyi kormányzat díjmentesen 100 fészék sülloikrárt, kivételes esetben pontyivadékokat is osztott szét, azonkívül a folyók mentén több helyen államköltségen mesterséges ivó-telepet létesített, azokhoz a tenyésztés céljaira alkalmas pontyanyagát díjtalanul szerezte be. E telepek lehalászása alkalmával a megerősödött ivadéka a folyóvizekbe helyeztetett ki.

A halászati egyesület a múlt év február 10-12-én igen jól sikerült halászati tanfolyamot rendezett, amelyen majdnem 40 hallgató vett részt, akiknek nagy része gyakorlati tógazda, kisebb része nyíltvízi halász, halkereskedő és a halászat iránt érdeklődő tagtársunk volt. A tanfolyamot elnökünk, Tomcsányi Vilmos Pál Öxcellenciája nyitotta meg nagy tetszésű kiváltó beszéddel, azután 3 napon át délelőtt 9-től késő délutánig tartó elméleti és gyakorlati előadások következtek, amelyet az előre megállapított program szerint Fischer Frigyes, Dr. Maucha Rezső, dr. Unger Emil, vitéz Illésy Zoltán, Dr. Schulmann Emil, Dr. Lukács Károly, Lindmayer Antal, Hallóssy Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc tagtársaink tartottak. A tanfolyamot közös ebéd fejezte be, amelyen a Halászati Egyesület elnökségét Répássy Miklós ny. államtitkár alelnök képviselte. A tanfolyamon résztvevők egyrésze a gödöllői tógazdaságot is megtekintette, ahol alkalmuk volt ismereteiket gyakorlati részletekkel is gyarapítani. Itt emlitem meg, hogy ezen sikeren felbuzdulva, a múlt év őszén tartott választmányi ülés elhatározta ez év február havában is hasonló tanfolyam rendezését, azonban annak dacára, hogy a vonatkozó felhívást a részvevőkre a Halászati idejekorán és két hónapon át is közzöltük, arra a kifizető időig csak 11 jelentkező akadt, ezért azt ez évben le kellett mondani.

Nem volt sikere a múlt év augusztus 18-ra meghirdetett halásznapi való meghívásunknak sem. Ennek tartását az országos halászati egyesület azon célra határozta el, hogy úgy a nyíltvízi, mint a tógazdasági halászat, haltenyésztés és halkereskedelem körébe vágó bármily közérdekű kérdést az egyesület vezetőségével és egymás között tagjaink, illetve az érdekelték megvitassanak, kívánásaikat és eszméiket az ország halászfarsadalmá érdekében előadják.

Ezt a tervet is el kellett ejtenünk, mert a Halászati két ízben is közzétett felhívásra csak 3 jelentkező volt.

Kiválóan sikerült a múlt évben az országos tenyészállatvásár alkalmával rendezett halászati kiállításunk. Amennyire a szűkre méretezett pavillon terjedelme engedte, a tógazdasági termelés 12 tógazdaság részvételével oly kiváló pontyanyagot mutatott be, amely az előbbi éveket messze felülmúlta. A versenyre az egyesület 5 tagú bíráló bizottságot delegált. A Magyar Tógazdaságok r. t. anyaga a földművelésügyi miniszter díját, a gr. Eszterházy Ferenc hitb. uradalom tatai tógazdasága az Omge díját, Magyar-Német mezőgazdasági r. t. mesztgnyői tógazdasága az országos halászati egyesület tiszteletdíját nyerte el. Corchus Dezső és Zoltán tógazdasága, mely kiváló anyagával az előző kiállításokon több első díjjal lett kitüntetve, versenyen kívül vett részt. Azonkívül díszoklevelet, illetve elismerő oklevelet nyert gr. Károlyi László felgyői, dr. Karczag József baracsi, a Gödöllői m. kir. baromfitenyésztő szakiskola, a majsai béruradalom, Illik Viktor gödi tógazdasága, a Velencei tavi halászat és Zimmer Ferenc halászati r. t. A horgász eszközöket Major János, a halászhálókat pedig Ádám Miksa budapesti kereskedők állították ki izléses csoportosítással.

A m. kir. Halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás a múlt évben érte meg 30-ik évfordulóját annak az eseménynek, hogy I. Ferenc József apostoli királyunk, - a kísérletügyi jelentőségét felismerő nagynevű földművelésügyi miniszter Darányi Ignác előterjesztésére, - az intézmény felállítását elrendelte.

Az élbe tűzött feladatoknak az állomás kiváló képzettségű személyzete a legjobb tudása szerint igyekezett megfelelni, és hogy ezt sikerült elérnie, az a körülmény igazolja legjobban, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi szakkörök is elismeréssel kísérik munkáját. Kívánunk továbbra is teljes sikert az állomás működéséhez!

Egyesületünk a múlt évben tagjaink ügyében több beadványt intézett a különböző hatóságokhoz és azok sikeres elintézése ügyében vezetősége útján közvetlenül is eljár.

A halkereskedelmet ezek közül legérzékenyebben a fogyasztási adó kivetésével a halszállítmányok átlagos súlyának megállapítása érinti, amelyet a készülő szabályrendeletben az eddiginek átlag kétszeresére készülnek felelmei. E súlyos emelés függőben tartása ezideig sikerre vezetett, de a kérdés még nincs eldöntve, — reméljük, hogy sikerül kedvező megoldást kieszközölni illetékes helyeken.

A halászati társulatokra tévesen kivetett kereseti adó törlése ügyében a m. kir. Pénzügyminisztériumhoz intéztünk beadványt.

A december hóban tartott vámkonferenciának azon határozata is fontos a halászati érdekeltségre, hogy a vámentességi kedvezmény, mely ezideig csak a továbbtenyésztésre szolgáló egy nyaraspontyivadék és legfeljebb 50 dkg. súlyú tenyészpontyra volt érvényben, most már a többi halfajtákra is azonos feltételek mellett kiterjesztetett.

Arra nézve, hogy a halaszgazdaság létesítése már nem oly kedvező befektetés, mint ezeltől egy évtizeddel, jellemző, hogy az elmúlt évben a tógazdaságok bővítés vagy új területen való építés folytán csak 71. kat. holddal növekedtek. Ezzel szemben most már oly eset is előfordul, hogy a birtokosok a halastavak üzemét a kedvezőtlen jövedelmezőség miatt beszüntetik és más művelési ágra térnek át a területen.

A pisztrángos halaszvizek népesítése bár erre alkalmas vízfolyásunk igen kevés van, rendszeresen halad. A soproni fegyintézet tavai és a lillafüredi állami tógazdaság már évenként néhány métermázsa piaci pisztrángot is termel.

A halászzal kapcsolatban meg kell emlékeznünk a sporthorgászat nagy lendületet vett fejlődéséről. Nemcsak a sporthorgászok, hanem az egyesületek száma is évről évre szaporodik, ez utóbbi különösen azért kívánatos, hogy a tagok között a sportszerű horgász fejlesztését tartva szem előtt, a halvédelem és halzaportítás támaszait találjuk meg bennük, s a hivatásos halászokkal szemben helyenként előfordult ellentétek áthidalhatók legyenek.

A múlt év halászati eseményének ismertetése után áttérek az egyesületet személyi vonatkozásban érintő momentumoknak előadására.

Az egyesület tagjait a következő kitüntetések érték:

Tomcsányi V. Pál egyesületünk elnökét a Kormányzó úr Öfömlétsége a közélet terén szerzett kimagasló érdemeinek elismeréséül m. kir. titkos tanácsossá nevezte ki.

Bariss Gyulának a balatoni halászati társulat igazgatójának a m. kir. gazdasági főtanácsosi címet adományozta.

id. Zimmer Ferenc keresk. főtanácsos választmányi tagunk a Baross láncsal lett a kereskedelem terén hosszú éven át kifejtett kiváló munkássága elismeréséül kitüntetve.

Csörgy Títusz. választmányi tag az V. fizetési osztályba sorolt kísérletügyi főigazgatóvá, Vasváry Miklós dr. pedig II. o. kísérletügyi főadjunktussá neveztetett ki.

Lidmayer Antal a kísérletügyi igazgatói cím és jelleggel lett kitüntetve.

Mindnyájukat ért kitüntetés az egyesület összes tagjait öszinte örömmel tölti el.

A balatoni halászati társulat működésében jubileumot jelentett a múlt év, mert Inkey Pál báró 25 éves elnöki, Lénárt János dr. 15 éves alelnöki, Bariss Gyula pedig 35 éves igazgatói működésének évfordulóját töltötte be.

Az év szomorú eseményei a következők voltak:

Kuttner Kálmán ny. miniszteri tanácsos, az országos halászati felügyelőség volt vezetőjének múlt év március 2-án bekövetkezett halálát már a múlt évi közgyűlésen előadott jelentésével érdemeinek méltatása mellett — tudatta akkori igazgatónk Fischer Frigyes. Sajnos a halál aratása újabb értéket tarolt le vezetőségünk sorából, mert váratlanul elhalt az év januárjában ő is, — a halászatnak e lelkes, nagytudású és kiváló munkabírásu támasza, aki mint a halászati egyesületnek és a halászati ügyosztálynak hosszú ideig tagja és az utóbbinak vezetője szorosan összefonott a halászok minden rétegével és érdekeiket a legnagyobb odaadással képviselte. Az egyesület részéről temetésén ifj. Zimmer Ferenc tagtársunk mondott megható búcsúztatót. Sirjára koszorút helyeztünk.

Veörös György ny. árvaszéki elnök, a győri sporthorgászok elnöke és a győri halászati társulat igazgatója is elhalt a múlt

év közepén, úgyszintén Szomjas Lajos ny. főispán, a tiszalökvideki halászlászi társulat alelnök-igazgatója is. Mindkettőben a halászlászi lelkes és ügybuzgó hívét veszítettük el.

Gróf Bolza Géza a hármaskőrösi halászlászi társulatnak 33 éven át volt elnöke,

Schrey Ede a balatoni halászlászi r. t. évtizedeken át működött kiváló képzettségű telepfelügyelője,

Szabados József csongrádi halászlászi tagtársunk, Weissenberger Rudolf haltenyésztő, birtokos tagtársunk,

Végül dr. Udvardy Jenő, a soproni m. kir. fegyintézet igazgatója, aki a pisztrángtenyésztés terén szerzett mint úttörő a halászlászi körül érdemeket, a múlt év folyamán húnytak el. Végül a múlt évnél a halászlászi érintő halottai közé kell sorolnunk Ecsedy Istvánt, a debreceni Déry múzeum tudós igazgatóját is, aki a tiszai halászlászi szülő munkájával is emléket hagyott maga után közöttünk.

Mindnyájuk elhunyta nagy veszteség halászlásziunkra és emeljük soha el nem mulóan fog a halászlászi között fennmaradni.

Tagmozgalmunk a múlt év folyamán a következő volt: Belépett 7 új tag, kilépett 2, meghalt 3.

1936. év végén a rendes tagok száma 217, a tagokon kívül a halászlászi belső előfizetőinek száma 45, külföldi előfizetőinek száma 21, tiszteletpéldányt kaptak 29-en.

Évi ügyforgalmunk 76 darab volt.

Id. Zimmer Ferenc tagtársunk által alapított jótékonyági alap terhére a múlt évben beérkezett egy kérelem folytán 20 pengő karácsonyi segélyt utaltunk ki Csiganek János váci halászlászi özvegy részére. Az alap jelenlegi állománya 510.70 pengő.

Tisztelt Közgyűlés! Jelenlésem végezetéül felkérem összes tagtársunkat, támogassa lelkesedéssel az egyesületet, szerezzen kiki újabb tagokat, mert a taglétszámban 1930 óta fokozatos lassú apadás állott be, hogy egyesült erővel dolgozhassunk minél többben a jobb jövő elérése érdekében s egyesületünk legyen az a kapocs, amely a széthúzást összefogja s az esetleg felmerülő érdekellentéteket kiegyenlíti.

Kérem jelentésem tudomásulvételét.

Elnök: Kíván valaki az igazgató jelentéséhez hozzászólni? Minthogy senkisé nem jelentkezett, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a jelentést egyhangúlag elfogadta.

4. Felkérem igazgató urat, hogy a választmány részéről az 1936 év folyamán, illetve a mai közgyűlés napjáig felvett tagok névsorát olvassa fel.

Igazgató: Az 1936. évi közgyűlés idejétől kezdve a mai közgyűlés napjáig a választmány által felvett tagok a következők:

1. Breuer József Barnahátpusztá. 2. Diósjenői uradalom. 3. vitéz Pándy István Körösladány. 4. D. Szabó Pál kisbirtokos Dunapataj. 5. Dr. Viczián Imre Budapest. 6. Vásárhelyi István áll. tőkezelő Lillafüred. 7. Dr. Stráner Ernő büntetőintézeti igazgató Sopron, Kőhida.

Elnök: Kíván valaki a tagok felvételéhez hozzászólni? Ha nem, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a felvett tagoknak tagfelvételét megerősíti.

5. *Elnök:* Felkérem Lindmeyer Antal számvizsgáló bizottsági tag urat, a vagyonkimutatás és az 1936. évi zárszámadás előterjesztésére.

Lindmeyer Antal:

Zárszámadás az 1936. évről.

Bevétel:

Maradvány 1935. évről:		
a) postatakarékpénztári folyószámlán	560.21 P	
b) házi pénztárban	113.01 "	673.22 P
Tagdíjak és előfizetési díjak	2429.70 "	
Hirdetési díjak	452.60 "	
Adományok	672.— "	
Propaganda befizetések	2350.87 "	
Egyéb bevételek	240.02 "	
	Összesen:	6818.41 P

Kiadás:

A „Halászlászi“ előállítási költsége	1205.03 P	
Postaköltségek	79.54 "	
Irodai költségek	137.16 "	
Igazgató tiszteletdíja	600.— "	
Szerkesztő tiszteletdíja	600.— "	
Pénztáros tiszteletdíja	400.— "	
Irói tiszteletdíjak	1135.38 "	
Propaganda költségek	911.48 "	
Egyéb kiadások	229.91 "	
Átvitel mint egyenleg:		
a) postatakarékpénztári folyószámlán	1313.20 P	
b) házi pénztárban	206.71 "	
	Összesen:	6818.41 P

Vagyonkimutatás 1936. évi december 31-én.

a) **Értékpapírok:**

1.	3 darab	2000 K. n. é. 4 ^{1/2} /0-os Mát. záloglevél	
2.	3 "	1000 "	
3.	1 "	1000 "	
4.	2 "	200 "	
5.	3 "	200 "	
6.		2600 "	6 ^{0/0} -os hadikölcsönkötvény (zárolt)
7.		4000 "	(III.)
8.		1400 "	(V.)

b) **Készpénzben:**

Postatakarékpénztári folyószámlán	1313 P	21 f
Házi pénztárban	206 "	71 f

Összesen: 1519 P 91 f

Elnök: Kíván valaki hozzászólni? Ha nem, úgy határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését egyhangúlag tudomásul vette és a pénztárosnak a felmentvényt megadta.

6. *Elnök:* Felkérem Németh Endre pénztáros urat, hogy az 1937. évi költségelirányzatot terjessze elő.

Németh Endre:

Költségelirányzat 1937. évre.

Kiadás:

A „Halászlászi“ nyomdaköltségei	2000.— P
Postaköltségek	150.— "
Irodai költségek	100.— "
Igazgató tiszteletdíja	600.— "
Szerkesztő tiszteletdíja	600.— "
Pénztáros tiszteletdíja	400.— "
Irói tiszteletdíjak	1200.— "
Előre nem látottakra	350.— "
	Összesen: 5400.— P

Bevétel:

Maradvány 1936. évről	1519.91 P
Tagdíjak és előfizetési díjak	1800.— "
A m. kir. földműv. min. támogatása	1000.— "
Hirdetések	450.— "
Adományok	550.— "
Egyéb	80.09 "
	Összesen: 5400.— P

Elnök: Kíván valaki a költségelirányzathoz hozzászólni? Ha senki, határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés a költségelirányzatot egyhangúlag elfogadja.

7. *Igazgató* bejelenti, hogy alapszabályszerű időben beérkezett ifj. Heincz Frigyes halászlászi indítványa, ennek következtében a jelenlévő indítványtevő felhívandó annak részletezésére.

ifj. Heincz Frigyes javasolja, hogy az országos halászlászi egyesület foglaljon állást a halászlászi tilalom felfüggesztése mellett. Indítványát azon érveléssel indokolja, hogy a dunai halfajok ivási ideje nincs pontos időhöz kötve és a ponty is április 20—május 31 között csak az esetben ívik, ha az időjárás megfelelő meleg és a vízállás is kedvező, a folyó kilép medréből. A múlt évben ez csak júniusban történt meg és csak akkor kezdődött az ivás. Tilalom ideje alatt a hal az orvhalászlászi közprédája, mert a hivatásos halászlászi nem tartózkodnak a szakaszon. A halászlászi bérlők hajlandók lennének a felfüggesztés ellenében tenyész pontyivadékokat kihelyezni saját költségükön. Az idej hosszú tél és jelenlegi magas vízállás mindezt akadályozta az intenzív halászlászi.

Zimmer nem tartja indokoltnak, hogy teljesen eltöröltsék a tilalom, mert szerinte nem minden halászlászi van meg a fegyelmettség, hogy az ívó halat önként kímélje, s a tilalom megszüntetése a jövő évek halzaporodásának tönkretételét okozhatná.

Kiss szükségesnek tartja, hogy a hatóság egész éven át védje a halászlászi oly módon, hogy az orvhalászlászi szigorúbban büntesse, mert a mostani helyzet az, hogy a feljelentés után több hónap múlva tűzik ki a tárgyalást, s a büntetés alig pár pengő, vagy 1—2 napi elzárás, ami a kihágást nem csökkenti. A piacokon sincs ellenőrzés, — a méreten aluli halakat vígan árusítják.

Paluzsa a tilalom felfüggesztése mellett foglal állást, s támogatja az indítványt azért is, mert ha a halászlászi bérlők a halzaporítás érdekében pontyivadék behelyezését vállalják, ez a tógazdaságokban mutatkozó ivadéktelesleg elhelyezését is elősegíti.

Elnök javaslatára a közgyűlés kimondja, hogy az indítványnak azt a részét, miszerint kívánatos lenne a halvédelem érdekében, ha a hatóság az orvhalászlászi szigorúbban büntetné,

— az egyesület is magáévá teszi és felirattal fordul a m. kir. belügyminiszter úrhoz e tárgyban, kivéve egyúttal azt is, hogy a hatóságok utasítsanak a kihágási eljárások gyorsabb lebonyolítására.

Elnök: Miután már senki sem jelentkezett szólásra, a közgyűlést berekesztem.

Illésy.

A Komáromi Halászati Társulat közgyűlése. A közgyűlésen, amely március hó 6-án Komáromban tartatott meg, Kovács Géza elnököt. Komárom és Esztergom k. e. e. vármegyét dr. Zsiga János aljegyző képviselte. A klosterneuburgi kanonok minden kívül még csak a hercegrímási uradalom képviseltette magát és így a közgyűlés népesnek mondható sajnos nem volt.

A közgyűlés azonban így is határozatképes volt. A jelenlevők lelkes ügybuzgalommal tárgyalták meg és vitték elő a társulat ügyeit.

A közgyűlés elhatározta, hogy az alapszabály-üzemterv másolatokat a tagoknak megküldi, a bérlők munkáját ellenőrzi, az érvényben levő szerződéseket egyeztetési és a társulat vezetésével járó kiadások fedezésére kat. holdankint 10 fillér hozzájárulást szavazott meg. Az igazgatói teendők elvégzését egyelőre az elnök úr vállalta magára.

Reméljük, hogy a társulat vezetőségének rövidesen sikerül a közönyösekkel felrázni és a közös munkában egyesítve szép eredményeket elérni!

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint március hó folyamán a nagybani halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty...	{	nagy	1:40—1:50 P
		közép	1:10—1:30 "
		kicsi	1:00—1:10 "
Édesvízi jegeltponty	{	0:50—1:10 "
	
Balatoni fogassüllő	{	I. oszt.	5:80 "
		II. "	3:80 "
		III. "	3:40 "
		IV. "	3:10 "
Dunai süllő	{	I. oszt.	5:00—6:00 "
		II. "	3:80—4:50 "
		III. "	2:80—3:40 "
		IV. "	2:80—3:00 "
Harcsa nagy	...	3:20—3:60 "	
Harcsa kicsi	...	2:00—3:20 "	
Csuka	...	0:50—2:80 "	
Compó	...	1:00 "	
Kecsege	...	2:00—3:50 "	
Kárász	...	1:00 "	
Őn	...	0:50—0:80 "	
Balatoni keszeg	...	0:30—0:40 "	

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

HALBIZOMÁNYI

ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RT.

HALNAGYKERESKEDÉS

BUDAPEST,

Telep és iroda: IX., CSARNOK TER 5.

Elárusítóhely:

IX., Közp. vásárcsarnok,

Központi iroda:

V., József tér 8.

Telefon: 180—9—22.

TELEFONSZÁM

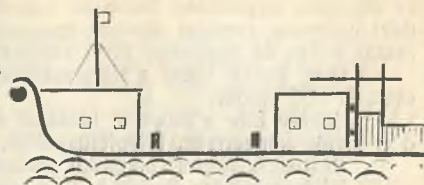
Nappal: 185—6—36.

Éjjel: 157—3—26.

Szál., oszt.: 168—7—16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt. —

ZIMMER FERENC

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Központi telep: IX., Gönczy Pál u. 4. T.: 185-4-48.

Fiókházak: IX., Központi vásárcs. T.: 185-4-48.

V., gr. Tisza István u. 10. T.: 181-6-79.

VII., Garay téri vásárcs. T.: 130-4-48.

Iroda: VIII., Horánszky utca 19. T.: 135-3-39.

Budapest.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RT.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszka-szentgyörgy, Mike, Nagyláng, Őrspuszta, Pellerd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápó-szecső, Tüskéspusztáról és Varászlóról. —

TELEFON:

180—9—22

BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., PÓSTAFIÓK 271

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

TELEFON.

Iroda: 185—0—71.

Üzlet: 185—5—84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK.

HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6-7. A Ferenc József hid és Erzsébet hid közti. Telefon: 184-3-10

Fiókház: VII., Thököly-út 16 szám. **BUDAPEST**
A Keleti pályaudvar ind. old.-val szemközt. Telefon: 185-9-65